

Bemærkninger til forslaget.

Formål.

Hensigten med det her foreliggende forslag til folketingsbeslutning er:

1) at dæmpe den stadige vækst i statens udskrivning af direkte skatter, således at borgerne får større rådighed over deres egne indkomster, og i forbindelse hermed:

2) at gennemføre en reform for udskrivningen af direkte skatter til staten, hvorved a) øget arbejdslyst og større initiativ fremmes gennem overgang fra progressiv til proportional beskatning for det store flertal af landets skatteydere, b) det nuværende uforholdsmæssigt høje skatteniveau, navnlig for mellemindkomsterne, nedsættes, c) sambeskatningens uheldigste virkninger fjernes og d) et bredt grundlag for befolkningens opsparring tilvejebringes.

ad 1) Afdæmpning af stigningen i skatteniveauet.

I årene 1950-51—1960-61 er de samlede skatter og afgifter steget fra ca. 4 300 mill. kr. til 10 500 mill. kr., d. v. s. med 144 pct., medens nationalindkomsten i samme tidsrum kun er steget med 83 pct., nemlig fra knap 20 milliarder kr. til ca. 36,5 milliarder kr. Det offentlige andel af nationalindkomsten er i denne periode steget fra 21,6 pct. til ca. 29 pct.

Tempoet i skattestigningen er steget meget stærkt og har efterhånden antaget lavineagtig karakter. I 1958-59 indbragte skatter og afgifter ca. 600 mill. kr. mere end året forud. I 1959-60 steg de med ca. 1 200 mill. kr., og i indeværende finansår 1960-61 vil de stige yderligere med ca. 800 mill. kr., selv efter at der i foråret 1960 gennemførtes ændringer i udskrivningen, der reducerede personskatterne med ca. 250 mill. kr.

Denne udvikling er foruroligende og må vække betænkeligheder, som det vil være farligt at ignorere under henvisning til, at også borgernes indkomster er stigende. Fastholdes de nugældende regler for indkomstbeskatningen, vil enhver stigning i borgernes indkomster nemlig automatisk medføre en endnu stærkere stigning i statens andel af disse.

I øjeblikket udgør det offentlige andel af nationalindkomsten henved 30 pct., men af den årlige tilvækst i nationalindkomsten beslaglægger det offentlige derimod mellem 40 og 50 pct. Det er

denne voksende slagside i fordelingen af indkomststigningen mellem borgerne og det offentlige, som dette forslag sigter på at rette op. Sker det ikke, vil en socialisering ad skattevejen blive en særdeles nærliggende mulighed i løbet af 1960'erne.

Det er endvidere karakteristisk for den stedfundne udvikling, at de voldsomme skattestigninger ikke alene skyldes bevidste finanspolitiske indgreb, men delvis har været utilsigtede. De er ej heller begrundet i noget statsfinansielt behov.

På den anden side betyder den rigelige overførelse af købekraft fra borgerne til staten, at betænkelighederne stærkt mindskes ved at lade det offentlige påtage sig nye opgaver og udgifter. Omkostningen herved påhviler den producerende del af befolkningen, hvis investerings- og opsparringsmuligheder følgelig forringes, samtidig med at den kun får ringe andel i de øgede statsgoder. Yderligere må det forudses, at arbejdslyst og initiativ svækkes, når beskatningen af arbejdsresultatet skærpes. Dette hæmmer stigningen i produktiviteten og bliver dermed til skade for alle dele af befolkningen.

Det er for at bremse denne udvikling, at indkomst- og formuebeskatningen til staten hermed foreslås revideret. Dette sker først og fremmest ved en ændring af skattesatserne for skatteåret 1961-62, der medfører en reduktion af den samlede udskrivning af såvel indkomst- som formueskat med ca. 20 pct. i forhold til, hvad disse skatter skønnes at ville indbringe i 1961-62 ved uændrede skattesatser.

Ændringerne i indkomstskatten som følge af denne omlægning sætter dog ind med forskellig styrke, dels fordi visse indkomstgrupper, navnlig mellemindtægterne, er blevet særlig hårdt ramt af udviklingen, dels fordi man har ønsket at benytte den foreliggende lejlighed til — uden at skatten for andre kategorier af skatteydere øges tilsvarende — at søge gennemført en principiel omlægning af skattesystemet.

ad 2) Hovedprincipper i en revideret indkomstbeskatning.

Skattemæssig fremme af opsparringen.

Da skattelettelserne efter forslaget lader skatteyderne beholde en større del af deres indkomster end hidtil, vil dette i sig selv øge opsparringsevnen,